Nº. 50. Aº. 1843.

VRIJDAG, den 23sten JUNIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 Junij 1843.*

(17507) ISAAC BUENO DE MESQUITA, heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van belanghebbende, dat de Brievenmaal voor het Eiland *Curaçao* bestemd, de welke per Z. M. Brik *VENUS*, Kapt. Luit. ter Zee F. A. JOHR, zal verzonden worden, op Zondag den 25sten dezer, des voormiddags ten *twaalf* uren zal worden gesloten.

Paramaribo, den 21 Junij 1843.
De Post Beambte,
A. P. TIRION.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 28 April.

Gedurende 's Konings aanwezen alhier, heeft Z. M. bij besluit van den 26sten dezer, den heer Staatsraad H. C. van der Houwen, op zijn herhaald en dringend verzoek, gegrond op zijne klimmende jaren, met 1°. Januarij 1844, op de meest eervolle wijze ontslagen als President van de Nederlandsche Handel-Maatschappij, onder betuiging dat het Z. M. leed doet zijne betrekking te zien ophouden tot de belangrijke instelling, die hem, van hare oprigting af, onder hare bestuurders telde, en aan welker hoofd hij, gedurende de laatste tien jaren, zoo vele blijken heeft gegeven van doorwrochte zaakkennis, van voorzigtig beleid en van onwankelbare onpartijdigheid.

Bij hetzelfde Koninklijk besluit is de heer F. van der Oudermeulen, thans Wethouder der stad Amsterdam, met den 1sten Januarij 1844, benoemd tot President der Nederlandsche Handel-Maatschappij.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 April.

In het Lagerhuis heeft de Heer Mackinon de benoeming voorgesteld van eene commissie van onderzoek naar den toestand der havens en kustlichten van den mond van de Teems tot Portsmouth, zoomede van de daarvoor geheven regten. Hij beweerde, dat ten deze grove misbruiken waren ingeslopen. De commissie van 1840 had verklaard, dat er geene voldoende haven tot toevlugtsplaats langs de geheele kust was, en dat de daarstelling van eene haven ten dien einde een millioen ponden st. zou kosten. Eene plaats was ten dien einde aangewezen tusschen North-Foreland en Margate. Eene toevlugtshaven moest geschikt zijn, dat men er bij alle getijden en alle winden kon binnenvallen. De spreker meende, dat alleen Kingstown, nabij Dublin, aan die voorwaarden beantwoordde. Zijn doel, met het voorstellen van eene nieuwe commissie, was evenwel niet, dat deze zou onderzoeken, welke de beste plaats tot daarstelling van zoodanige haven was, maar om uit te maken, dat er een fonds daartoe bijeen te brengen was, zonder nieuwe schatting van den lande te eischen. Hij bragt één voorbeeld bij. De haven van Ramsgate kan op een bedrag van jaarlijksche inkomsten van 31,000 £ rekenen. Men zou zich nu verbeelden, dat die som noodig was tot het onderhoud van de haven. Dit was het geval niet. De daartoe vereischte som beliep geen 7000 £. Kortom, men zou bij onderzoek bevinden, dat, sedert de daarstelling van de haven, 1.500.000 £ tot herstel waren aangewend, ofschoon een derde van die som voldoende ware geweest. En daarenboven hoe werd dat havenregt geheven? Dat regt bedroeg vier pence per ton van elk daar aankomend schip. Nu was het bewezen, dat de meeste schepen te diep gingen, om de haven wezentlijk binnen te vallen. Is er nu wel iets gedrogtelijkers, vroeg de spreker, dan dat men schepen laat bijdragen in het onderhoud van eene haven, waar zij niet binnen kunnen komen?

Sir C. Napier juichte de motie toe. Gedurende de 43 jaren, dat hij tot de zeemagt had behoord, had hij niet opgemerkt, dat eenig bewind, hetzij Whig of Tory, den minsten stap had gedaan tot verbetering van de vaart op de kust van Kent en Duins. Zijn eenig bezwaar tegen het voorstel was, dat het niet ver genoeg ging. Hem dacht, dat men een onderzoek nopens den toestand van alle havens van Groot-Brittanje en Ierland moest instellen. Het aantal schipbreuken, dat in het laatste jaar had plaats gehad, bewees de noodzakelijkheid, om althans iets te doen. Indien men werkeloos bleef, dan zou men jaar op jaar de rampen op zee zien vermeerderen.

De Heer Lambton merkte op, dat het gemiddeld bedrag van het verlies aan menschenlevens, jaarlijks voor Groot-Brittanje op 1000 zielen en aan eigendommen op drie millioen ponden st. waarde komt. Harer Maj. regering moest hiertegen krachtige hulpmiddelen aanwenden. De Franschen verwaarloosden deze niet.

Sir R. Peel meende ook, dat het aan de regering voegde, de zaak te overwegen. Eene commissie van onderzoek uit het Huis ware eene slechte regtbank tot beslissing over de onderscheidene vraagpunten, welke zich hier zouden voordoen. Men behoorde namelijk zoowel het geldelijke als de gepastheid der aan te leggen of te verbeteren havens in aanmerking te nemen, daar sommige bijzonder voor de handelschepen, andere voor het stelsel van nationale verdediging waren aan te prijzen.

Na nog eenige woordenwisselingen werd de motie van den Heer Mackinon met 79 tegen 31 stemmen afgeslagen.

— Het voornemen om het stoffelijk overschot van den hertog van Sussex in de grafplaats der koninklijke familie te Windsor te doen rusten, is verijdeld door de schriftelijke uiterstenwilsbepaling van Z. K. H., waaruit blijkt, dat hij verlangd heeft op de openbare begraafplaats van Kensalgreen, in deze hoofdstad, ter aarde besteld te worden, welke hij, sedert het aanleggen daarvan in 1832, en inzonderheid gedurende de drie laatste jaren, dikwijls bezocht. Sommigen willen deze zijne bepaling verklaren uit den wensch, om eens met zijne tegenwoordige weduwe, wier begrafenis in eene koninklijke grafplaats met de hof-etiquette strijden zou, in het stof te worden hereenigd. Hoe dit zij, de plegtigheid zal den 4den Mei geschieden; bereids worden de noodige schikkingen daartoe voorbereid onder anderen door het vinden van plaatsen voor ongeveer 25,000 vrijmetselaren, welken hunne achtbaren en geliefden grootmeester tot aan de laatste rustplaats begeeren te vergezellen.

— De Atlas; en na dit blad ook andere nieuwspapieren, behelzen het berigt eener luchtreis, bij Glasgow ondernomen met eene machine, nagenoeg gelijk aan die van den Heer Henson, en bestemd om proefondervindelijk te bewijzen, dat men een aërostaat in de lucht niet alleen kan doen rijzen en dalen, maar ook naar willekeur besturen. De proefnemer, een buitenlander, professor Geolls geheeten, berigt dat hij, van eene 350 voet hooge rots met zijn werktuig vertrokken, door hulp van stoommachine, waaijers en staart, niet alleen de hoogte van drie Engelsche mijlen (nagenoeg een uur) van den grond bereikt heeft, maar in zijne vlugt aan het gevaarte, dat hem droeg, naar welgevallen eene rigting heeft bijgezet. Eindelijk echter is hij, ten gevolge van het achter elkander bersten van de pijpen der stoommachine, in het water gestort, waar uit hij door de sloep eener nabij zijnde stoomboot gered is.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 26 April.

Te Dantzig hebben dezer dagen oproerige bewegingen onder een deel der werklieden, voornamelijk de korendragers, plaats gehad, welke de krachtdadige tusschenkomst der gewapende magt gevorderd hebben. Misnoegd zijnde, om dat eenige handelaren hunne granen regtstreeks uit de vaartuigen, waarmede dezelve uit het binnenland waren aangevoerd, in de zee-schepen lieten overladen, zonder dezelve eerst in pakhuizen te laten opslaan, zijn de genoemde werklieden tezamengeschoold en hebben zij met geweld het overladen in de zee-schepen verhinderd, en de tusschenbeide komende politie-beambten met steenen geworpen. Nadat dien ten gevolge eenige belhamels in verzekerde bewaring waren gebragt, zijn de rustverstoorders den volgenden morgen (den 12den dezer) in grooten getale te hoop geloopen, en hebben zij van den directeur van politie de onmiddelijke vrijlating der gearresteerden gevorderd. Terwijl alle vermaningen, om zich rustig te houden en uiteentegaan, vruchteloos bleven, is een eskadron huzaren [illegible] de oproerlingen uiteentedrijven. Dit is zonder

ongelukken volbragt, maar de werklieden zijn vervolgens, na zich met knepples gewapend te hebben, weder naar het politie-gebouw opgerukt, en met de inmiddels in de wapenen geroepene bezetting handgemeen geraakt. Alstoen is de orde niet zonder bloedvergieten hersteld; een der oproerlingen is doodgeschoten, en ettelijke andere zijn onder den voet geraakt en gewond. Een groot aantal schuldigen zijn in verzekerde bewaring gesteld. Uit de omstreken hebben eenige hoopen werklieden getracht in de stad binnen te dringen, doch dit is hun belet.

— Na den 12den is de rust te Dantzig niet meer verstoord geworden; om echter het behoud der orde te verzekeren, hebben des nachts sterke patrouilles de stad doorkruist en zijn eenige troepen met een paar stukken geschut op de been gebleven. Den 15den is door de overheden eene bekendmaking gedaan, waarin men zich beklaagt, dat bij de plaats gehad hebbende woelingen een groot aantal personen, uit nieuwsgierigheid of onbezonnenheid, aan de volksbeweging hebben deelgenomen, en daardoor zich zelven aan gevaren blootgesteld en het herstel der orde bemoeijelijkt hebben. Dientengevolge zijn de ingezetenen ernstig herinnerd aan hunne verpligtingen in geval van openbare bewegingen, en zijn nog nadere gestrenge voorschriften dienaangaande uitgevaardigd. Tevens is eene aankondiging van den directeur van politie gedaan, inhoudende, dat allen, die geen werk hebben en zulks verlangen te bekomen, zich hiertoe slechts hebben aantemelden, en dan geplaatst zullen worden bij de in de nabijheid der stad aangevangene aardwerken, waardoor zij in de gelegenheid zullen wezen om een toereikend daggeld te verdienen.

— Verder wordt gemeld, dat de bekende pretendent van den turkschen troon, met name Nadir bey, welke zegt een zoon te wezen van den in 1808 in het Serail ter dood gebragten Mustapha IV, te Adana gearresteerd was en gevankelijk naar Konstantinopel werd overgebragt. De bedoelde Nadir-bey was in 1839 heimelijk uit Konstanstinopel naar Malta ontvlugt, en is vroeger bij Mehemed ali in egyptische dienst geweest. Men voegt er bij, dat bij een zoo onbeduidend persoon is, dat de Porte het denkelijk niet noodig zal achten hem geheel uit den weg te ruimen.

— Op eene der in den laatsten tijd door den engelschen gezant gegevene prachtige danspartijen heeft men, behalve verscheidene aanzienlijke turksche staatsbeambten, ook eenige turksche vrouwen opgemerkt, welke echter slechts weinige minuten gebleven, en zoodra zij hare nieuwsgierigheid voldaan hadden, vertrokken zijn.

— Uit Palermo, 28 Maart, wordt gemeld, dat daar in de laatste dagen zeer vele personen, volgens gerucht meer dan 100, gearresteerd en in afzonderlijke gevangenissen geplaatst waren. Sommigen spraken van het ontdekken eener uitgebreide zamenzwering; anderen meenden, dat de gevangenen tot eene groote dievenbende behoorden.

— Uit Napels wordt geschreven, dat het britsche bewind aan de gouverneurs van Malta en van Gibraltar last gegeven heeft, om des gevorderd alle niet engelsche onderdanen uit hun gebied te verwijderen. Men meende dat deze maatregel gerigt was tegen de zoogenaamde staatkundige italiaansche vlugtelingen, die in der tijd aldaar eene schuilplaats gezocht hadden, en er tot dus ver eene zekere bescherming tegen de vervolging van hunne regeringen vonden; en men was niet vreemd van het denkbeeld, dat de zaak in verband stond met de reeds lang door Engeland aangewende pogingen, om van Napels meerdere handels-begunstigingen te erlangen.

— Men schrijft uit Rome onder dagteekening van den 14den April:

» Sedert eenige dagen schijnt Z. H. de Paus ongesteld te zijn; dezelve heeft ten minste de eerste uitvoering van het *Miserere* door de Sixtijnsche kapel, niet bijgewoond, gelijk anders steeds zijne gewoonte was.

» De tusschen Rome en Rusland bestaande geschillen worden meer en meer ingewikkeld. De jongste hier ontvangen verklaringen van het hof van St. Petersburg moeten de verwachting van den Paus, dat Rusland tot eene schikking de hand zou bieden, deerlijk teleurgesteld hebben. Dat onder deze omstandigheden de Russische gezant voortdurend hier blijft, wordt door wel onderrigte lieden slechts als een diplomatieke demonstratie beschouwd, berekend om degenen die in Rusland belang daarbij hebben, te doen gelooven, dat er voortdurend tusschen de beide hoven eene goede verstandhouding heerscht. Het schijnt intusschen zeker te zijn dat de Paus zeer spoedig weder een consistorie bijeenroepen zal, om zijne klagten over de administrative bemoeijenissen der Russische regering met kerkelijke zaken te herhalen en op nieuw nadrukkelijk daartegen te protesteren."

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 April.

De minister van marine heeft in de kamer der gedeputeerden een wetsontwerp ingediend, strekkende om een buitengewoon crediet van bijna zes millioenen franken toe te staan, voor de kosten der nieuwe fransche vestingen op de Australische eilanden. Bij de ontwikkeling der voordragt heeft de minister eensdeels op de behoefte gewezen die de fransche handel had aan een vast punt voor de koopvaardijschepen en walvischvaarders, in de uitgestrekte stille Zuidzee; anderdeels aangemerkt, dat het aan Frankrijk toekwam om zijn aandeel te hebben aan de pogingen om de bewoners van Australie tot meer beschaafdheid to brengen. De voordeelen der nieuwe etablissementen, thans reeds onbetwistbaar, konden in de toekomst aanzienlijk worden, indien het ontwerp eener daarvoor aan de landengte van Panama verwezenlijkt werd, dan zouden de Vriendschaps en Marquesas-eilanden eene plaats onder de belangrijkste punten der wereld innemen. Het aantal troepen vooreest naar de beide punten te zenden, zou 1200 bedragen. Op de Marquesas-eilanden zouden de R. K. zendelingen hun vroom werk voortzetten; op de Vriendschaps-eilanden zouden de engelsche zendelingen alle bescherming de fransche regering genieten. Ten slotte acht de minister dat de blijvende jaarlijksche uitgaven voor de beide nieuwe vestigingen omtrent 280,000 fr. zoude beloopen.

— De dagbladen van Barcelona behelzen een adres van de municipaliteit aan de cortes gerigt, waarbij zij verlangt dat de ministers in staat van beschuldiging worden gesteld en door den senaat geoordeeld, vooral hetgeen zij over de stad Barcelona gebragt hebben. Dit in hevige bewoordingen gesteld stuk zal waarschijnlijk tot onstuimmige duscussien bij de cortes aanleiding geven.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(17970) Den 10den Junij 1843. Wm. ELDER aan M. E. E. A. VAN THOL, voor zich en hare Minderjarige Kinderen, van de Plantaadje *de Dankbaarheid* in de rivier beneden *Saramacca*, zonder Slaven.

Den 10den, M. A. KEIJSER Ven meester, aan J. J. LEIJSNER, het *HUIS* en *ERF*, aan de *Ke Straat*, O. W. B. No. 125 en N. W. No. 210.

Idem, Dezelve, aan J. VAN LIER, het *HUIS* en *ERF*, op den hoek de *Heeren* en *Oranje Straten*, O. A. No. 8 en N. W. A. No. 110.

Idem, Dezelve, aan J. D. HIM geb. RICHTER, van het *HUIS* *ERF*, aan de *Maagden Straat*, O C. No. 145 en N. W. C. No. 19.

Idem, A. F. WESTMAAS Mz. Boedel F. H. IJSENDOORN, aan VAN LEEUWEN, van het *HUIS* *ERF*, aan de *Zwartenhovenbrug Str* O. W. D. No. 426 en N. W. No. 193.

HIJPOTHEEK.

Den 9den, J. M. P. BOVIJ *Hijpotheek*, ten behoeve L. J. MARC en te vestigen op het *HUIS* en *ER* aan de *Wageweg Straat*, O. W. No. 76 en N. W. B. No. 131.

Paramaribo, den 21 Junij 1843.
De Griffier van het Geregt
te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

Ter informatie van belanghebben is dienende, dat de Boedels beschrijv gen, alsmede de rekening en vera woording benevens de daarop geformee balance van de *insolvente* Boede SAMUEL FERDINAND FLU en PH LIP EZECHIEL SIMONS, gedure den tijd van *drie* weken, ter Secreta van het Commissariaat voor het Dep tement der *Onbeheerde Boedels*, *visie* liggen; met intimatie om, w neer de Crediteuren eenige aanmerk gen, hetzij op de gegrondheid of hoegrootheid der daarbij voorkome schuldvorderingen, hetzij op de ra schikking der Crediteuren, of een remarques of zoogenaamde debatten die rekeningen en verantwoording mogt hebben, daarvan binnen den tijd v *drie* weken, na den dag, waarop bevoegdheid om van deze stukken *vis* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig hoorlijk, schriftuur aan Commissaris te doen blijken.

Paramaribo, den 21 Junij 1843.
De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

In opvolging van Art. 37 van Reglement voor het Departement *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende tijd van *veertien* dagen, ter Secretar van het Commissariaat voor opgem Departement ter *visie* liggen, de rep titie rekening van den Boedel JOHA GODFRIED KRIEGER.

Paramaribo, den 21 Junij 1843.
De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, het Schip Wilhelmin Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis; Passagiers: de WelEerwaarde Heer H. Betting, Merrouw Voigt en twee kinderen, de Heer D. J. Sanches, T. J. van Pree gle, Jan Rijsdijk, Echtgenoot en twee kinderen Leendert van de Bovenkamp, W. W. de Vrie Heintje Bouwman en de Minderjaigen Christi en Emmelina van Greeve.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Nd. Am. Brik Spartan, Kap G. W. Pousland, via Opper-district Nicker naar Boston; lading: 174 vaten Malassie, 17 pond oud Koper en 135 pond oud Lood.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.